

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205593
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115205593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti odporkyňi K. E.R., nar. XX.X.XXXX, bytom V. C. Z. XXXX/XX, XXX XX V., v konaní o zaplatenie 68,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľa zamieťa.
- II. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 9. Marca 2015 žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 68,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 68,10 eur od 14.2.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Návrh vo veci samej odôvodnil tým, že pre odporkyňu dňa 17.6.2010 zriadil a viedol bežný účet. Zo strany odporkyne došlo k porušeniu zmluvy, preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Suma uplatnená v tomto konaní pozostáva z debetu.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa písomne nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania zo dňa 4. Marca 2015, Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17.6.2010, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banky Slovensko, a. s., oznámením o odstúpení od zmluvy zo dňa 6.2.2013, výpismi z účtu, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 17.6.2010 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť osobný účet AXION č. XXXXXXXXXX. Rovnako sa zaviazal vydať platobnú kartu Maestro Axion s denným limitom 400 eur. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko, a. s.

Z dôvodu neplnenia si povinnosti odporkyne vyplývajúcej z účtu a vykazovaného debetného zostatku, navrhovateľ listom zo dňa 6.2.2013 odstúpil od predmetnej zmluvy a vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 67,42 eur.

Suma vo výške 68,10 eur pozostáva podľa navrhovateľa z debetu, nepovoleného prečerpania účtu, ktorý sa v súlade so sadzobníkom úročí 28 % ročnou úrokovou sadzbou.

S poukazom na § 200 ea/ v spojení s § 115a ods. 2 O.s.p., keďže hodnota tohto sporu neprevyšuje 1 000 eur a ide o drobný spor, súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa Všeobecných obchodných podmienok žalobcu článku III. Účty a vkladné knižky v časti A bod 37, banka je oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy, ak klient dosiahol nepovolený debet a v lehote stanovenej bankou nepovolený debet nevyrovnal. Doručovanie písomnosti je upravené v článku IX. časti B, kde v bode 3 sa uvádza, že písomnosti banky sa považujú za doručené, ak sú doručované poštou na druhý pracovný deň odo dňa odoslania.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Je nepochybné, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na § 52ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali, že všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane tých, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka majú občianskoprávny charakter. Ak by z pôsobnosti § 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Ustanovenia § 54 ods. 1 OZ sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa, oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva (teda aj odstúpenie od zmluvy) sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Napokon nejasnosti v tomto

smere už odstránil zákon č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 OZ o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Keďže k tomuto

ustanoveniu neexistuje prechodné ustanovenie, je potrebné ho aplikovať od účinnosti spomínaného zákona a to aj na skôr vzniknuté právne vzťahy. Tento právny záver totiž vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto s poukazom na § 54 ods. 1 OZ sa použije pre tento inštitút § 48 OZ.

Podľa 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa pri odstúpení zmluva ruší od začiatku (ex tunc) a preto vzťah z nej je potrebné vyporiadať podľa § 457 OZ, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Je náležité a plne v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak sa pre spotrebiteľské vzťahy aplikuje občianske právo a nie podnikateľské právo, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie. Je potrebné vychádzať aj z toho, že zmluvu a VOP koncipoval len navrhovateľ, ktorý sa navyše sám rozhodol pre odstúpenie od zmluvy, aj keď mohol použiť iné právne inštitúty. Súd dodáva, že k totožnému právnemu záveru o účinkoch odstúpenia od zmluvy o bežnom účte a to aj v sporoch týkajúcich sa toho istého navrhovateľa, teda Prima banky Slovensko, a.s. došiel Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2013 zo dňa 10.6.2014, 5Co 85/2013 zo dňa 21.8.2014, 14Co 64/2013 zo dňa 28.11.2013, ale aj Krajský súd v Trnave v rozsudku 24Co 9/2014 zo dňa 27.8.2014 a Krajský súd v Nitre v rozsudku 5Co 243/2013 zo dňa 5.2.2014.

Pre úplnosť súd dodáva, že právny záver o posúdení odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka bol prijatý aj pri spotrebiteľských úveroch ako to vyplýva opäť z rôznych rozhodnutí odvolacích súdov napr. Krajského súdu v Prešove 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014, 8Co 15/2013 zo dňa 16.12.2013, 6Co 81/2012 zo dňa 14.2.2013 alebo Krajského súdu v Trnave 11Co 47/2014 zo dňa 22.10.2014. Dokonca touto problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý uznesením I.US 402/2013 zo dňa 19.6.2013 sťažnosť odmietol, pretože právne posúdenie odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere považoval za ústavne komformné.

Vychádzajúc z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, navrhovateľ má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré by poskytol odporkyni a nemá nárok na plnenie zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku. Nemá preto nárok na poplatky, ktoré sú predmetom žaloby vrátane úrokov.

Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto

sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z predloženého listinného dôkazu mal súd za preukázané, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy listom zo dňa 06.02.2013. Vo všeobecnosti platí, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a účastníci sú povinní si vrátiť navzájom každému všetko, čo podľa nej dostal v zmysle § 457 OZ. Tým, že odpadol dôvod plnenia v zmysle § 451 ods. 2 OZ, nárok navrhovateľa súd posudzuje ako bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, lebo okamihom právneho dôvodu, ktorým bolo odstúpenie od zmluvy sa poskytnuté plnenie stalo bezdôvodným obohatením. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia platí 2 ročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 OZ, ktorá plynie od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Týmto dátumom je dátum 06.02.2013, kedy navrhovateľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobný návrh bol doručený až 09.03.2015, teda po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehoty. Navrhovateľ si uplatnil svoj nárok po uplynutí premlčacej lehoty, ktorá je stanovená v zmysle § 107 ods. 1 OZ, v rámci ktorej musí byť právo vykonané a tým, že k uplatneniu nároku došlo až po uplynutí tejto premlčacej lehoty, súd musel takýto návrh ako premlčaný zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ nebol v konaní úspešný, odporkyňa trovy konania nevznikli ani si ich náhradu neuplatnila, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda

a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.